

శ్రీ రస్తు

సుమతీశతకము

క॥ శ్రీరాముని దయచేతను

నారూఢిగ సకలజనులు • నౌరా యనఁగా

ధారాశమైన నీతులు

నోహరఁగఁ జవులుపుట్ట • నుడివెద సుమతీ.

1

క॥ అక్కఱకు రానిచుట్టము

మొక్కిన వరమినివేల్పు • మోహరమునఁ దా

నెక్కినఁ బాటనిగుట్టము

గొక్కున విడువంగవలయు • గదరా సుమతీ.

2

క॥ అడిగిన జీతం బియ్యని

మిషిమేలఁపుదొరను గొల్చి • మిడుకుటకంటెన్

వడిఁగల యెద్దులఁ గట్టుక

మడిదున్నుక బ్రతుకవచ్చు • మహిలో సుమతీ.

3

- క॥ అడియాసఁ గొలువుఁ గొలువకు
 గుడిమణియము నేయఁబోకు • కుజనులతోడన్
 విడువక కూరిమి నేయకు
 మడవినిఁ దో డరయ కొంటిఁనరుగకు సుమతీ. 4
- క॥ అధరము గదలియుఁ గదలక
 మధురములగు భాషలుడిగి • మానవ్రతుఁడౌ
 అధికారరోగపూరిత
 బధిరాంధకశవముఁ జూడఁ • బాపము సుమతీ. 5
- క॥ అప్పుఁగొని చేయు విభవము
 ముప్పునఁ బ్రాయంపుటాలు • మూర్ఖుని తపమున్
 దప్పరయగు సృపురాజ్యము
 దెప్పరమై మీఁదఁ గీడుఁ • దెచ్చుర సుమతీ. 6
- క॥ అప్పిచ్చువాఁడు, నై ద్యుఁడు
 నెప్పుడు నెడతెగకపాటు • నేలును, ద్విజుఁడున్
 జొప్పడిన యూర నుండుము
 చొప్పడ కున్నట్టి యూరు • సారకుము సుమతీ. 7
- క॥ అల్లనిమంచితనంబును
 గొల్లనిసాహిత్యవిద్య • కోమలినిజమున్
 బొల్లున దంచిన బియ్యము
 దెల్లని కాకులును లేవు • తెలియుము సుమతీ. 8
- క॥ ఆఁకొన్నకూడె యమృతము
 తాకొంచక నిచ్చువాఁడె • దాత ధరితిగ్గిన్

సోఁ కోర్పువాఁడె మనుజుఁడు

తేఁకువఁగలవాఁడె వంశఁతిలకుఁడు సుమతీ.

9

క॥ ఆకలి యుడుగని కుడుపును

వేకటి యగు లంజపడుపు • విడువని బ్రతుకున్

బ్రాకొన్న నూతియుదకము

మేకలపాడియును రోఁత • మేదిని సుమతీ.

10

క॥ ఇచ్చునదె విద్య, రణమునఁ

జొచ్చునదే మగతనంబు, • సుకవీశ్వరులన్

మొచ్చునదె నేర్పు, వాదుకు

వచ్చునదే కేడు సుమ్ము • వసుధను సుమతీ.

11

క॥ ఇమ్ముగఁ జదువనినోరును

నమ్మా యని పిలిచి యన్న • మడుగని నోరున్

దమ్ములఁ బిలువని నోరును

గుమ్మరి మనుద్రావిన్ద్రున్ • గుంటర సుమతీ.

12

క॥ ఉడు ముండదె నూతేండ్లును

బడియుండదె పేర్నిపాము • పదినూరేండ్లున్

మడుపునఁ గొక్కెర యుండదె

కడు నిలఁ బురుషార్థపరుఁడు • గావలె సుమతీ.

13

క॥ ఉత్తమగుణములు నీచున

కెత్తెఱుగునఁ గలుగనేర్పు • నెయ్యెడలం దా

నెత్తిచ్చి కరఁగిపోసిన

నిత్తడి బంగారమగునె • యిలలో సుమతీ.

14

క॥ ఉదకము ద్రావెడు హయమును
మదమున నుప్పొంగుచుండు • మత్తేభంబున్
మొదవుకడ నున్న వృషభముఁ
జదువని యాసీచు దరియఁ • జనకుర సుమతీ. 15

క॥ ఉపకారికి నుపకారము
విపరీతము కాదు సేయ ; • వివరింపంగా
నపకారికి నుపకారము
నెవ మెన్నక సేయువాఁడు • నేర్పరి సుమతీ. 16

క॥ ఉపమింప మొదలు తియ్యన
కపటం బెడనెడను జెఱకుకై వడినే పో
నెవములు వెదకును గడపటఁ
గపటఁపుదుర్జాతిపొందు • గదరా సుమతీ. 17

క॥ ఎప్పటి కెయ్యది ప్రిస్తుత
మప్పటి కా మాటలాడి • యన్యుల మనముల్
నొప్పింపక తా నొవ్వక
తప్పించుక తిరుగువాఁడు • ధన్యుఁడు సుమతీ. 18

క॥ ఎప్పుడుఁ దప్పులు వెదకెడు
నప్పురుషునిఁ గొల్వఁగూడ • దది యెట్లన్నన్
సర్పంబు పడగనీడను
గప్ప వసించిన విధంబు • గదరా సుమతీ. 19

క॥ ఎప్పుడు సంపద గలిగిన
నప్పుడు బంధువులు వత్తు • రది యెట్లన్నన్

దెప్పలుగఁ జెలుపు నిండినఁ
గప్పలు పదివేలుచేరుఁ ♦ గదరా సుమతీ. 20

క॥ ఏఱకుఁమీ కనుగాయలు
దూఱకుమీ బంధుజనుల ♦ దోషము సుమ్మీ
పాఱకుఁమీ రణమందున
మీరకుమీ గురువు నాజ్ఞ ♦ మేదిని సుమతీ. 21

క॥ ఒకయూరికి నొక కరణము
నొకతీర్పరి యైనఁ గాక ♦ నొగిఁ దఱచైనన్
గకవికలు గాకయుండునె
నకలంబును గొట్టువడక ♦ సహజము సుమతీ. 22

క॥ ఒల్లనిసతి నొల్లనిపతి
నొల్లనిచెలికాని విడువ ♦ నొల్లనివాడే
గొల్లండు కాక ధరలో
గొల్లండును గొల్లఁడొనె ♦ గుణమున సుమతీ. 23

క॥ ఓడల బండ్లును వచ్చును
ఓడలు నాబండ్లమీఁద ♦ నొప్పుగ వచ్చున్
ఓడలు బండ్లును వలెనే
వాడంబడుఁ గలిమి లేమి ♦ వసుధను సుమతీ. 24

క॥ కడు బలవంతుండై నను
బుడమిని బ్రోయంపుటాలిఁ ♦ బుట్టినయింటన్
దడ వ్రండనిచ్చెనేనియుఁ
బడువుగ నంగడికిఁ దానె ♦ పంపుట సుమతీ. 25

క॥ కనకఁపుసింహాసనమున

శృంగకముఁ గూర్చుండఁబెట్టి • శృంగలగ్నమునన్
దొనరఁగఁ బట్టముఁగట్టిన
నెనుకటి గుణ మేల మాను • వినురా సుమతీ. 26

క॥ కప్పకు నొరగొలై నను

సప్పమునకు రోగమైన • నతి తులునైనన్
ముప్పున దరిదుర్గొడైనను
దప్పదు మఱి దుఃఖమగుట • తథ్యము సుమతీ. 27

క॥ కమలములు నీటిఁ బాసినఁ

గమలాస్తుని రశ్మిసోకి • కమలినభంగిన్
దమతమనెలవులఁ దప్పినఁ
దమమిత్రులు శత్రులౌట • తథ్యము సుమతీ. 28

క॥ కరణముఁ గరణము నమ్మిన

మరణాంతక మానుగాని • మనలేడు సుమీ
కరణము దనసరికరణము
మఱి నమ్మక మర్థమీక • మనవలె సుమతీ. 29

క॥ కరణముల ననుసరింపక

విరసంబునఁ దిన్నతిండి • వికటించుఁ జామీ
యిరుసునఁ గండెనఁ బెట్టక
పరమేశ్వరు బండియైనఁ • బొటదు సుమతీ. 30

క॥ కరణము సాడై యున్నను,

గరి మద ముడిగినను, బొము • కలువకయాన్నన్

ధరఁ దేలు మీటకున్నను
గర మరుదుగ లెక్కగొనరు • గదరా సుమతీ. 31

క॥ కనుగాయఁ గఱచిచూచిన
మసలక తన యొగరుగాక • మధురం బగునా ?
పసగలుగు యువతు లుండఁగఁ
బసిబొలలఁ బొందువాఁడు • పసరము సుమతీ. 32

క॥ కవిగానివాని వాఙ్మతయు
నవరసభావములులేని • నాతుల వలపు
దవిలి చను పంది నేయని
వివిధాయుధకౌశలంబు • వృధరా సుమతీ. 33

క॥ కాదుసుమీ దుస్సంగతి
చోదుసుమీ కీర్తికాంత • పొందినపిదపన్
వాదుసుమీ య ప్పిచ్చుట
లేదుసుమీ సతులవలపు • లేశము సుమతీ. 34

క॥ కాముకుఁడు దనిసి విడిచిన
కోమలిఁ బరవిటుఁడు గవయఁగోరుట యెల్లన్
బ్రేమమునఁ జెఱుపిప్పికీ
చీమలు వెనఁచుమాగినట్లు • సిద్ధము సుమతీ. 35

క॥ కారణము లేని నగవును
బేరణమును లేని లేమ • పృథివీస్థలిలోఁ
బూరణము లేని బూరెయు
వీరణములు లేని పెండ్లి • వృధరా సుమతీ. 36

క॥ కులకాంతతోడ నెప్పుడు

కలహింపకు, వట్టితప్పు • ఘటియింపకుమీ

కలకంఠికంట కన్నీ

రొలికిన సిరి యింట నుండఁనొల్లదు సుమతీ.

37

క॥ కూరిమిఁగల దినములలో

నేరము లేన్నఁడును గలుగి • నేరపు; మఱి యా

కూరిమి విరసంబై నను

నేరములే తోఁచుచుండు • నిక్కము సుమతీ.

38

క॥ కొంచెపునరుసంగతిచే

నంచితముగఁ గీడువచ్చు • నది యె ట్లన్నన్

గించిత్తునల్లి కుట్టిన

మంచమునకుఁ జేటువచ్చు • మహిలో సుమతీ.

39

క॥ కొక్కోక్కఁ మెల్లఁ జదివినఁ

జక్కనివాఁ డైన రాజఁచంద్రుండైనన్

మిక్కిలి రొక్కము లియ్యక

చిక్కదురా వారకాంత • సిద్ధము సుమతీ.

40

క॥ కొఱగానికొడుకు పుట్టిన

కొఱగామియె కాదు తండ్రి • గుణములఁ జెఱచున్

జెఱకుతుద వెన్ను పుట్టినఁ

జెఱకునఁ దీపెల్లఁ జెఱచు • సిద్ధము సుమతీ.

41

క॥ కోమలి విశ్వాసంబును

బాములతోఁ జెలిమి యన్యభామలవలపున్

వేముల తియ్యదనంబును

భూమిశుల నమ్మికలును • బొంకుర సుమతీ.

42

క॥ గడనఁగల మగని జూచిన

నడుగడుగున మడుగు లిడుదు • రతివలు తమలో

గడ నుడుగు మగని జూచిన

నడువీనుఁగు నచ్చె ననుచు • నగుదురు సుమతీ.

43

క॥ చింతింపకు కడచినపని

కింతులు వలతు రని నమ్మ • కెంతయు మదిలో

నలఁపురకాంతలతో

మంతనములు మాను మిదియె • మతముర సుమతీ.

44

క॥ చీమలు పెట్టిన పుట్టలు

పాముల కిరనై నయల్లు • పామరుఁడు దగన్

హేమంబుఁ గూడఁబెట్టిన

భూమిశులపాలఁ జేరు • భవిలో సుమతీ.

45

క॥ చుట్టఁబులుగానివారలు

చుట్టములము నీ కటంచు • సొంపుఁ దలిర్పన్

నెట్టుకొని యాశ్చయింతురు

గట్టిగ దృవ్యంబు గలుగఁ • గదరా సుమతీ.

46

క॥ చేతులకుఁ దొడవు దానము,

భూతలగాఢులకుఁ దొడవు • బొంకమి, ధరలో

నీతియ తొడ నెవ్వారికి,

నాటికి మానంబు దొడవు • నయముగ సుమతీ.

47

- క॥ తడ వోర్వక యొడ లోర్వక
కడువేగం బడిచిపడినఁ ♦ గార్వం బగునే
తడ వోర్చిన నొడ లోర్చినఁ
జెడిపోయిన కారమెల్లఁ ♦ జేకులు సుమతీ. 48
- క॥ తనకోపమె తనశత్రువు,
తనశాంతమె తనకు రక్ష, ♦ దయ చుట్టంబొక,
దనసంతోషమె స్వర్గము,
తనదుఃఖమె నరక మాడుచు ♦ తథ్యము సుమతీ. 49
- క॥ తనయూరి తపసితనమును
తనపుష్కరిని విద్యపంపుఁ ♦ దనసతిరూపుకొ
దనపెరటిచెట్టుమందును
మనసున వర్ణంప రెట్టిమనుజులు సుమతీ. 50
- క॥ తనకలిమి యింద్రభోగము
తనలేమియె సర్వలోకదారిద్ర్యంబుకొ
దనచావు జగత్ప్రళయము
తనువలచినయదియె రంభ ♦ తథ్యము సుమతీ. 51
- క॥ తనవారు లేనిచోటను
జను వించుక లేనిచోట ♦ జగడముచోటకొ
అనుమాన మైనచోటను
మనుజునకును నిలువఁదగదు ♦ మహిలో సుమతీ. 52
- క॥ తములము నేయని నోరును
విమతులతోఁ జెలిమిసేసి ♦ వెతఁబడు తెలివిన

గమలములు లేని కొలఁకును
హిమధాముఁడు లేనిరాత్రి ♦ హీనము సుమతీ. 53

క॥ తలనుండు విషము ఫణికిని,
వెలయంగాఁ దోఁకినుండు ♦ వృశ్చికమునకున్,
దల తోఁక యనక యుండును
ఖలునకు నిలువెల్లు విషము ♦ గదరా సుమతీ. 54

క॥ తలపొడుగు ధనముపోసిన
వెలఁబూలిక నిజములేదు; ♦ వివరింపంగాఁ
దలఁదడివి బాసఁజేసిన
వెలఁబూలిని నమ్మరాదు ♦ వినురా సుమతీ. 55

క॥ తలమాసిన నొలుమాసిన
వలువలు మాసినను బ్రాణవల్లభునైనన్
గులకాంతలైన రోతురు
తిలకింపఁగ భూమిలోనఁ ♦ చిరముగ సుమతీ. 56

క॥ తాను భుజింపని యర్థము
మానవపతిఁ జేరుఁ గొంత, ♦ మఱి భూగతమాఁ
గానల నీగలుగూర్చిన
తేనియ యెరుఁ జేరువల్లు ♦ తిరముగ సుమతీ. 57

క॥ దగ్గఱ కొండెము సెప్పెడు
పెద్దగడపలుకులకు రాజు ♦ ప్రియుడై మఱి తా
నెగుఁ బ్రజ కాచరించుట
బొగ్గులకై కల్పతరువుఁ ♦ బొడుచుట సుమతీ. 58

క॥ ధనపతిసఖుఁడై యుండియు
 నెనయంగా శీవ్రుఁడు భిక్షుమై త్రుఁగ వలసెన్
 దనవారి కెంతఁ గలిగినఁ
 దనభాగ్యమై తనకుఁగాక ♦ తథ్యము సుమతీ. 59

క॥ ధీరులకుఁ జేయు మే లది
 సారంబగు నారికేళసలిలముభంగిన్
 గారవమును మఱి మీఁదట
 భూరిసుఖావహము నగును ♦ భవితో సుమతీ. 60

క॥ నడవకుమీ తెరు వొక్కటఁ
 గుడువకుమీ శత్రునింటఁ ♦ గూరిమితోడన్
 ముడువకుమీ పరధనముల
 నుడువకుమీ యెరులమనసు ♦ నొవ్వఁగ సుమతీ. 61

క॥ నమ్మకు సుంకరి జూదరి
 నమ్మకు మగసాలినాని ♦ నటు వెలయాలిన్
 నమ్మకు మంగడివానిని
 నమ్మకుమీ వామహస్తా ♦ నవనిని సుమతీ. 62

క॥ నయమునఁ బాలుం ద్రావరు
 భయమునను విషమ్మునై న ♦ భక్షింతురుగా!
 నయ మెంతదోసకారియె!
 భయమే చూపంగవలయు ♦ బాగుగ సుమతీ. 63

క॥ నరపతులు మేరఁదప్పినఁ,
 దిర మొప్పఁగ విధవ యింటఁ ♦ దీర్పరియైనన్,

గరణము నై దిక్కు డైనను

మరణాంతక మానుఁగాని ♦ మానదు సుమతీ.

64

క॥ నవరసభావాలంకృత

కవితాగోష్ఠియును మధురఁగానంబును దా

నవివేకి కెంతఁజెప్పినఁ

జెవిటికి సం కూడినట్లు ♦ సిద్ధము సుమతీ.

65

క॥ నవ్వకుమీ సభలోపల

నవ్వకుమీ తల్లిదండ్రీ ♦ నాథులతోడన్

నవ్వకుమీ పరసతితో

నవ్వకుమీ విప్రవరుల ♦ నయ మిది సుమతీ.

66

క॥ నీరే ప్రియాధారము

నోరే రసభరితమైన ♦ నుడువుల కెల్లన్

నారియె నరులకు రత్నము

చీరయె శృంగార మండున్ ♦ సిద్ధము సుమతీ.

67

క॥ పగ వల దెవ్వరితోడను

వగవంగా వలదు లేమిఁవచ్చిన పిదపన్

దెగనాడవలదు సభలను

మగువకు మన సియ్యవలదు ♦ మహిలో సుమతీ.

68

క॥ వతికడకుఁ దన్నుఁ గూర్చిన

సతికడకును వేల్పుకడకు ♦ సద్గురుకడకున్

సుతుకడకు రిత్తచేతుల

మతిమంతులు చనరు నీతిఁమార్గము సుమతీ.

69

క॥ పని చేయునెడల దాసియు,
 ననుభవమున రంభ, మంత్రీ) ♦ యాలోచనలకా,
 దన భుక్తియెడలఁ దల్లియు
 ననఁ దనకులకాంత యుండ ♦ నగురా సుమతీ. 70

క॥ పరనారీసోదరుడై
 పరధనముల కాసపడక ♦ పరులకు హితుడై
 పరులు దను బొగడ నిగుడక
 పరు లలిగిన నలుగనతఁడు ♦ పరముఁడు సుమతీ. 71

క॥ పరసతికూటమిఁ గోరకు
 పరధనముల కాసపడకు ♦ పరు నెంచకుమీ
 సరిగాని గోష్ఠిసేయకు
 సిరిచెడి చుట్టంబుకడకుఁ ♦ జేరకు సుమతీ. 72

క॥ పరసతులగోష్ఠినుండిన
 పురుషుఁడు గాంగేయుడైన ♦ భువి నిందపడుకొ
 బరసతి సుశీలమైనను
 బరుసంగతి నున్న నిందఃపాలగు సుమతీ. 73

క॥ ఒరు నాత్మఁ దలఁచు సతి విడు
 మఱుమాటలు పలుకు సుతుల ♦ మన్నింపకుమీ
 వెఱ పెఱుగని భటు నేలకు
 తఱచుఁగ సతిఁ గవయఁబోకు ♦ తగదుర సుమతీ. 74

క॥ పరుల కనిష్టము సెప్పకు
 పొరుగిండ్లకుఁ బనులులేక ♦ పోవకు మెప్పుడుకా

బరుఁ గదిసిన సతిఁ గవయకు
మొటీఁగియుఁ బిరుసై నహయము • నెక్కకు సుమతీ. 75

క॥ పర్వముల సతులఁ గవయకు
ముర్యీశ్వరుకరుణ నమ్మి • యుబ్బకు మదిలో
గర్వింప నాలిఁ జెంపకు
నిర్వహణము లేనిచోట • నిలువకు సుమతీ. 76

క॥ పలు దోమిసేయు విడియము
తలఁగడిగినఁగాటి నిద్ర • తరుణులయెడలన్
బొలయలుకఁగాటికూటమి
వెల యింతని చెప్పరాదు • వినురా సుమతీ. 77

క॥ పాటెఱుంగని పతి కొలువును
గూటంబున కెఱుకపడని • కోమలి రతియున్
పేటెత్తఁజేయు చెలిమియు
నేటికి నెదు రీదిన్బు • లెన్నఁగ సుమతీ. 78

క॥ పాలను గలసిన జలమును
బొలనిధంబుననె యుండుఁ; • బరికింపంగాఁ
బొలచవిఁ జెఱచుఁ గావునఁ
బొలసుఁ డగువానిపొందుఁ • వలదుర సుమతీ. 79

క॥ పాలనున కై న యాపద
జూలింబడి తీర్చఁదగదు • సర్వజ్ఞునకున్
దే లగ్నిఁ బడఁగఁ బట్టిన
మే లెఱుఁగునె మీఁటుగాక • మేదిని సుమతీ. 80

క॥ పిలువని పనులకుఁ బోవుట,
గలయని సతిరతియు, రాజు • గానని కొలువుకా,
బిలువని పేరంటంబును,
వలవని చెలిమియును జేయఁవలదుర సుమతీ. 81

క॥ పురికిని బ్రాణము కోమటి
వరికిని బ్రాణంబు నీరు • వసుమతిలోనకా
గరికిని బ్రాణము తొండము
సిరికిని బ్రాణంబు మగువ • సిద్ధము సుమతీ. 82

క॥ పులిపాలు దెచ్చియిచ్చిన
నలవడఁగా గుండఁ గోసి • యుటచే నిడినన్
దలపాడుగు ధనముఁ బోసిన
వెలయాలికిఁ గూర్చిలేదు • వినురా సుమతీ. 83

క॥ పెట్టిన దినములలోపల
నట్టడపులకైన వచ్చు • నానార్థములున్
బెట్టని దినములఁ గనకఁపు
గట్టెక్కిన నేమిలేదు • గదరా సుమతీ. 84

క॥ పొరుగునఁ బగవాఁడుండిన
నిర వొందగ వ్రాతకాఁడ • యేలికయైనన్
ధరఁ గాపు కొండమాడినఁ
గరణాలకు బ్రతుకులేదు • గదరా సుమతీ. 85

క॥ బంగారు కుదువఁబెట్టకు
సంగరమునఁ బాటిపోకు • సరసుఁడ వై తే

నంగడి నెచ్చము లాడకు

వెంగలితోఁ జెలిమి వలదు • వినురా సుమతీ.

86

క॥ బలవంతుడ నా కేమని

పలుపురతో నిగ్గిహించి • పలుకుట మేలా !

బలవంతమైన సర్పము

చలిచీమలచేతఁ జిక్కి • చావడె సుమతీ.

87

క॥ మండలపతిసముఖంబున

మెండైన ప్రిధానిలేక • మెలఁగుట యెల్లన్

గొండంత మదఁపుటేనుఁగు

తొండము లేకుండినట్లు • తోఁచుర సుమతీ.

88

క॥ మంత్రిగలవానిరాజ్యము

తంత్రము సెడకుండ నిలుచు • దఱచుగ ధరలో

మంత్రినిహీనునిరాజ్యము

జంత్రపుఁ గీ లూడినట్లు • జరుగదు సుమతీ.

89

క॥ మాటకుఁ బ్రాణము సత్యము

కోటకుఁ బ్రాణంబు సుభటఁకోటి ధరితిన్

బోటికిఁ బ్రాణము మానము

చీటికిఁ బ్రాణంబు వ్రాలు • సిద్ధము సుమతీ.

90

క॥ మానఘనుఁ డాత్మధృతి సెడి

హీనుండగువాని నాశ్రయించుట యెల్లన్

మానెడు జలములలోపల

నేనుఁగు మెయి దాఁచినట్లు • లెఱుఁగుము సుమతీ.

91

క॥ రా పొమ్మని పిలువని యా
భూపాలుని గొల్వ భుక్తి ముక్తులు గలవే !
దీపంబు లేని యింటను
జేపున కీళ్ళాడినట్లు • సిద్ధము సుమతీ. 92

క॥ రూపించి పలికి బొంకకు
పా పగు చుట్టంబు నెగుపలుకకు మదిలోఁ
గోపించు రాజుఁ గొల్వకు
పాపపుడేశంబు సొరకు • పదిలము సుమతీ. 93

క॥ లావుగలవానికంటెను
భావింపఁగ నీతిపరుఁడు • బలవంతుఁడౌ
గ్రామం బఁత గజంబును
మావటివాఁ డెక్కినట్లు • మహిలో సుమతీ. 94

క॥ వఱదైన చేను దున్నకు
కఱవైనను బంధుజనులకడ కేగకుమీ
పరులకు మర్మము సెప్పకు
పిఱికికి దళవాయితనము • బెట్టకు సుమతీ. 95

క॥ వరిపంట లేని యూరును
దొర యుండని యూరు తోడుదొరకని తెరువు
ధరను బతిలేని గృహమును
నరయంగా రుద్రభూమి • యనఁదగు సుమతీ. 96

క॥ వినఁదగు నెవ్వరు సెప్పిన
వినినంతనె వేగపడక • వివరింపఁ దగు

గని కల్ల నిజము దెలిసిన
మనుజుడె పో నీతిపరుడు ♦ మహిలో సుమతీ. 97

క॥ వీడెము సేయని నోరును
జేడెల యధరామృతము రుచింపని నోరుం
బాడంగరానినోరును
బూడిద కిరవైన పాడుబొందర సుమతీ. 98

క॥ వెలయాలివలనఁ గూరిమి
గలుగదు; మఱిఁ గలిగెనేని ♦ కడతేరదుగాఁ
బలువురు నడిచెడు తెరువునఁ
బులు మొలవదు మొలిచెనేనిఁ ♦ బొదలదు సుమతీ. 99

క॥ శుభముల నొందని చదువును
నభినయమును రాగరసము ♦ నందని పాటల్
గుభగుభలు లేని కూటమి
నభమెచ్చని మాటలెల్లఁ ♦ జప్పన సుమతీ. 100

క॥ సరసము విరసముకొఱకే
పరిపూర్ణసుఖంబు లధికబాధలకొఱకే
పెఱుగుట విఱుగుటకొఱకే
ధర తగ్గుట హెచ్చుకొఱకే ♦ తథ్యము సుమతీ. 101

క॥ మే లెంచని మాలిన్యని,
మాలను, నగసాలవాని, ♦ మంగలి హితుఁగా
నేలిన నరపతిరాజ్యము
నేలఁ గలసిపోవుగాని ♦ నెగడదు సుమతీ. 102

క॥ స్త్రీలయెడ వాదులాడకు
బాలురతోఁ జెలిమి నేసి ♦ భాషింపకుమీ

- మేలైన గుణము విడువకు
మేలినపతి నిందనేయ • కెన్నఁడు సుమతీ. 103
- క॥ సిరి దా వచ్చిన వచ్చును
సరళమ్ముగ సారికేళఁసలిలముభంగిన్
సిరి దాఁ బోయినఁ బోవును
కరిమింగిన వెలగపండుకరణిని సుమతీ. 104
- క॥ మది నొకని వలచియుండఁగ
మదిచెడి యొకకూర్చరవిటుఁడు • మానక తిరుగున్;
అది చిలుక ప్లి పట్టినఁ
జదువున యా పంజరమున • జగతిని సుమతీ. 105
- క॥ పుత్రోత్సాహము తండ్రికి
బుతుఁడు జన్మించినపుడె • పుట్టదు; జను లా
పుత్రునిఁ గనుగొని పొగడఁగ
బుత్రోత్సాహంబు నాఁడు • పొందుర సుమతీ. 106
- క॥ వెలయాలు సేయుబాసలు,
వెలయఁగ నగసాలిపొందు, • వెలమలచెలిమిం,
గలలోనఁ గన్న కలిమియు
విలసితముగ నమ్మరాదు • వినురా సుమతీ. 107
- క॥ వేసరఁపుజాతికానీ,
వీనము తాఁ జేయనట్టి • వ్యర్థఁడుగానీ,
దాసికొడుకైనఁ గానీ
కాసులుగలవాఁడె రాజు • గదరా మమతీ. 108

13130